

Propp Metodunun Bir Uygulaması - Tokat Yöresine Ait Yumakoğlan Masalı

Sinan Yaman¹

Özet

Rus halkbilimci Vladimir Propp, Morfologiya Skazki (Masalın Biçimbilimi) adlı eserinde masalın işlevleri üzerinde durmuştur. Propp'a göre işlev, kişinin olay ya da eylem örgüsünün akışı içindeki anlamına göre belirlenen bir olgudur. O, işlevleri masalın sürekli var olan öğeleri olarak adlandırır ve her masalda değişen kişi ve karakterlere rağmen işlevlerin sürekli bulunduğunu söyler. Bundan hareketle kişinin eylemlerini, kişinin değişen özelliklerinden soyutlayarak ele alır ve toplamda otuz bir işlev tespit eder. Biz de bu çalışmada, ilk olarak masal ve olağanüstü masallar üzerinde durulacak, sonra Propp'un ortaya koyduğu işlevsel yöntemle Tokat yöresine ait "Yumakoğlan" isimli halk masalını analiz edilecektir.

Anahtar Kelimeler: Fonksiyon, Masal, Propp Metodu, Tokat, Tokat Masalı

An Application of Propp's Methods to Yumakoglan a Folktale Belongs to Tokat

Abstract

Russian folklorist Vladimir Propp examines the functions of tale in his work, *Morfologiya Skazki* (in Turkish "Masalın Biçimbilimi"). As to Propp, functions is a phenomenon determined according to meaning of character's plotline. He refers functions as constant phenomenon of tale and says that the tale functions inspite of the changing character. Propp isolates the characters acts from the characters changing specialities and confirms 31 functions in total. In this study, the researcher emphasizes the tale and the supernatural tale at first and then analyzes the functions in "Yumakoğlan" a folktale belongs to Tokat, by using the Propp's functional method.

Key Words : Functions, Tale, Propp Method, Tokat, Tokat Tale

Propp Metodunun Bir Uygulaması - Tokat Yöresine Ait Yumakoğlan Masalı

Masal Üzerine

Masallar, edebiyatın özel numulerinden biridir. Aslen çocuklara yönelik olan masallar genel anlamda her yaşa hitap eder. Çünkü masallar içinde gizli olarak yerleştirilmiş kültürel kodlarımız bulunmaktadır.

¹ Arş. Gör. Gaziosmanpaşa Üniversitesi, Fen Edebiyat Fakültesi, Türk Dili ve Edebiyatı Böl.
e-mail: sinan.yaman@gop.edu.tr

Masalın tanımı konusunda farklı ilim adamlarının görüşleri bulunmaktadır. İlk olarak Ahmet Vefik Paşa masalı: “Mesel, hâlâ hikâye, dâsitân, menkabe manasına fıkra ve kaziyeden gayri.” şeklinde tanımlar (1877: 1103). Muallim Naci ise masalı: “Dâsitân, kıssa-ı meşhûre. Masal bundan muharefettir.” diyerek adlandırır (1890: 950). Günümüzde bu sözlük tanımları geçerliliğini yitirmiştir. Eski âlimler masalı, sadece çocukları eğlendirme ve eğitime amacıyla ortaya koyulan bir halk edebiyatı ürünü olarak görmüşlerdir. Bunlardan farklı olarak, yapılan akademik çalışmalar neticesinde masalın tanımı ve masala olan ilgi fevkalade şekilde artmıştır.

Bilge Seyidoğlu masalı: “ Halk arasında yüzyıllardan beri anlatılmakta olan ve içinde olağanüstü kişilerin, olağanüstü olayların bulunduğu, bir varmış bir yokmuş gibi klişe bir anlatımla başlayan, belli bir uzunluğu olan, sonunda yedi, içti, muratlarına erdiler yahut onlar erdi muratlarına biz çıkalım kerevetlerine, gökten üç elma düştü, biri anlatana, biri dinleyene, biri de bana gibi belirli sözlerle sona eren, zaman ve mekân kavramlarıyla kayıtlı olmayan bir sözlü anlatım türüdür.” şeklinde ifade eder (1985: 149).

Kahramanların bazıları hayvanlar ve tabiatüstü varlıklar olan, olayları masal ülkesinde cereyan eden, hayal mahsülü olduğu halde dinleyicileri inandırabilen bir sözlü anlatım türüdür (Sakaoğlu, 1973: 5). Bunun yanında Amerikan bilim adamları hazırladıkları Standart Dictionary of Folklor, Mythology and Legend adlı sözlükte masalın net bir tanımını yapmaktan ziyade “Folk-tale” olarak geniş bir kavramla anlatırlar (1972: 408). Görüldüğü üzere her bilim adamı masala farklı bir tanım, farklı bir yaklaşım getirmiştir.

Masal kelimesi yerine ülkemizde kullanılan kelimelerden bazıları şunlardır: Metel, mesela, matal, hekâ, hikâ, hikiya, hekeya, oranlama, ozanlama ve nagıldır (Sakaoğlu, 1973: 7-8).

Divanü Lügati’t Türk’te masalı karşılayan kelime, anlatmaya dayalı ürünlerin tamamını karşılayan “ötkünç” adlı kelimedir (Sakaoğlu, 1998: 4). Diğer Türk topluluklarında ise masal için kullanılan isimler: Çorçok (Teleütler), Ertek (Kazaklar), Ertek (Kırgızlar), Ertegi/ü (Kazaklar, Kırgızlar), Imak (Sagaylar), Nıbah (Şorlar), Nağıl (Azerbaycan Türkleri), Hallep (Çuvaşlar), Çocek (Doğu Türkistan Türkleri) şeklindedir (Sakaoğlu, 1998: 10).

Olağanüstü Masallar Üzerine

Vladimir Propp, olağanüstü Rus halk masallarını incelerken onların, konu farklılığına rağmen değişmeyen ortak yapıları sahip olduklarını ortaya çıkarır. Her ne kadar daha önce masalın biçimi sorunu ortaya atılmamış olsa da halk masallarının yapısını oluşturan kuralların ortaya konabileceğine inanır. Bundan hareketle işlevler üzerinden giderek ve de sistemleştirerek olağanüstü masallara uygular (Propp, 1985: 10). Bunu yaparken de kitabı Türkiye Türkçesine aktaran Mehmet Rifat’ın dilbilimden yararlanarak örneklendirdiği şekilde *eşsüremlî* bir yöntem seçip olağanüstü masalların yapısını araştırır (Propp, 1985: 11).

Eşsüremlili bir yöntem seçen Propp, bunun yanında tarihsel incelemeye de karşı değildir ancak tarihsel betimlemelerin en iyi şekilde yapılabilmesi için biçimsel kuralların bulunmasını şart koşar (Propp, 1985: 25-26). Onu betimlemeden önce kökeninden bahsedilemez ve masalın kökeni sorununu da aydınlatmadan önce, masalın ne olduğunu açıklamak gerekir (Propp, 1985: 15). Ayrıca biçimsel araştırmalar da tarihsel incelemelerle desteklenmelidir (Propp, 1985: 94).

Vladimir Propp, masal araştırmalarında çığır açan bir bilim adamıdır. Yaptığı çalışmalarda *olağanüstü masallar* kategorisine giren masallar üzerine yoğunlaşmıştır.

Kişiler değişse de işlevlerin değişmediğine dair şu örnekleri verir:

- 1.Kral, bir yiğite, bir kartal verir. Kartal, yiğiti başka bir krallığa götürür.
- 2.Büyükbaba, Suçenko'ya bir at verir. At, Suçenko'yu başka bir krallığa götürür.
- 3.Bir büyücü, İvan'a bir kayık verir. Kayık, İvan'ı başka bir krallığa götürür.
- 4.Kraliçe, İvan'a bir yüzük verir. Yüzükten çıkan iri yarı adamlar İvan'ı başka bir krallığa götürürler (Propp, 1985: 29-30).

Bütün bunlar masalların ancak kişilerin işlevlerinden hareketle incelenebileceğini gösterir (Propp, 1985: 29-30). V. Propp incelediği masallarda otuz bir ortak işlev saptar (Propp, 1985: 69). Bu işlevler, masallarda, ikili karşıtlıklar (çatışma - zafer, yasak - yasağın çiğnenmesi, izlenme - yardım, cezalandırma - evlenme vb.) biçiminde görünür (Propp, 1985: 114). İşlevlerin sırası da asla değişmez (Propp, 1985: 32). V. Propp bunu şöyle açıklar: Olaylar düzeninin nasıl kendi yasaları varsa, yazınsal anlatının da buna benzer yasaları vardır. Hırsızlık, kapı kırılmadan gerçekleşmez. Bu açıdan, masalın da tümüyle özel ve özgül yasaları vardır (Propp, 1985: 32). Bir masalda bütün işlevler yer almayabilir; ama bu, işlevlerin aşağıda gösterilen sırasını değiştirmez (Propp, 1985: 32). Propp'un tespit ettiği otuz bir işlev:

- 1.Aileden biri evden uzaklaşır. (tanımı: uzaklaşma, simgesi β)
- 2.Kahraman bir yasakla karşılaşır. (tanımı: yasaklama, simgesi γ)
- 3.Yasak çiğnenir. (tanımı: yasağı çiğneme, simgesi δ)
- 4.Saldırgan bilgi edinmeye çalışır. (tanımı: soruşturma, simgesi ε)
- 5.Saldırgan kurbanıyla ilgili bilgi toplar. (tanımı: bilgi toplama, simgesi ζ)
- 6.Saldırgan kurbanını ya da servetini ele geçirmek için, onu aldatmayı dener. (tanımı: aldatma, simgesi η)
- 7.Kurban aldanır ve böylece istemeyerek düşmanına yardım etmiş olur. (tanımı: suça katılma, simgesi θ)
- 8.Saldırgan aileden birine zarar verir. (tanımı: kötülük, simgesi A)
- 8a. Ailenin birinin bir eksiği vardır. Aileden biri bir şeyi elde etmek ister (tanımı: eksiklik,

simgesi: a)

- 9.Kötülüğün ya da eksikliğin haberi yayılır; bir dilek ya da buyrukla kahramana başvurulur, kahraman gönderilir ya da gider. (tanımı: aracılık, geçiş anı, simgesi B)
- 10.Arayıcı - kahraman eyleme geçmeyi kabul eder ya da eyleme geçmeye karar verir. (tanımı: karşıt eylemin başlangıcı, simgesi C)
- 11.Kahraman evinden ayrılır. (tanımı: gidiş, simgesi: ↑)
- 12.Kahraman büyülü bir nesneyi ya da yardımcıyı edinmesini sağlayan bir sınama, bir sorgulama, bir saldırı, vb.ile karşılaşır. (tanımı: başışının ilk işlevi, simgesi D)
- 13.Kahraman ileride kendisine başışta bulunacak kişinin eylemlerine tepki gösterir. (tanımı: kahramanın tepkisi, simgesi E)
- 14.Büyülü nesne kahramana verilir. (tanımı: büyülü nesnenin alınması, simgesi F)
- 15.Kahraman, aradığı nesnenin bulunduğu yere ulaştırılır, kendisine kılavuzluk edilir ya da götürülür. (tanımı: iki krallık arasında yolculuk, bir kılavuz eşliğinde yolculuk, simgesi G)
- 16.Kahraman ve saldırgan, bir çatışmada karşı karşıya gelir. (tanımı: çatışma simge H)
- 17.Kahraman özel bir işaret edinir. (tanımı: özel işaret, simgesi I)
- 18.Saldırgan yenik düşer.(tanımı: zafer, simgesi J)
- 19.Başlangıçtaki kötülük giderilir ya da eksiklik karşılanır. (tanımı: giderme simgesi K)
- 20.Kahraman geri döner. (tanımı: geri dönüş, simgesi ↓)
- 21.Kahraman izlenir. (tanımı: izleme, simgesi Pr)
- 22.Kahramanın yardımına koşulur. (tanımı: yardım, simgesi Rs)
- 23.Kahraman kimliğini gizleyerek kendi ülkesine ya da başka bir ülkeye varır. (tanımı: kimliğini gizleyerek gelme, simgesi O)
- 24.Düzmece bir kahraman asılsız savlar ileri sürer. (tanımı: asılsız savlar, simgesi L)
- 25.Kahramana güç bir iş önerilir. (tanımı: güç iş, simgesi M)
- 26.Güç iş yerine getirilir. (tanımı: güç işi yerine getirme, simgesi N)
- 27.Kahraman tanınır. (tanımı: tanıma, simgesi Q)
- 28.Düzmece kahramanın, saldırganın ya da kötünün gerçek kimliği ortaya çıkar. (tanımı: ortaya çıkarma, simgesi Ex)
- 29.Kahraman yeni bir görünüm kazanır. (tanımı: biçim değiştirme, simgesi T)
- 30.Düzmece kahraman ya da saldırgan cezalandırılır. (tanımı: cezalandırma simgesi U)
- 31.Kahraman evlenir ve tahta çıkar. (tanımı: evlenme, simgesi W⁰o)

Masal incelemesinde önemli olanın kişilerin ne yaptıklarını bilmektir (Propp, 1985: 30). Kişilerin duyguları ve eğilimleri, olayın akışı olayın ilerleyişi açısından etkili değildir. V.Propp, işlevlerin mantıksal olarak bazı alanlara göre kümelenediklerini öne

sürer: Bu alanlar işlevleri yerine getiren kişilere uygun düşen eylem alanlarıdır ve bu alanlar aşağıdaki terimlerle karşılanır:

- 1.Saldırgan
- 2.Bağışçı
- 3.Yardımcı
- 4.Prenses
- 5.Gönderen
- 6.Kahraman
- 7.Düzmece kahraman (Propp, 1985: 83-84)

V.Propp, kişilerin niteliklerinin incelenmesini:

- 1.Kişilerin görünüşü ve adları,
- 2.Olaya giriş özellikleri,
- 3.Yaşadıkları yer (Propp, 1985: 92). üç bölümde ayırır.

Propp Metodunun Tokat Halk Masalına Uygulanması- Yumakoğlan Masalı

Masalın Adı: Yumakoğlan

Anlatan: Hesne Korkut, İlkokul mezunu, 76 yaşında (27.04.2014 tarihinde Ankara’da kayda alınmıştır.)

Annti Arrne- Thompson Kataloğu: 327A (Çocuklar ve cadı)

1119- Dev/Cadı Kendi Türünden Çocukları Öldürür (Aarne-Thompson 1961)

Typen Türkishes Volksmärchen:

161-II - Çocuk ve Dişi Dev (Eberhard 1953: 177)

****Bu iki kataloğa göre masalların karşılaştırılıp, eşleştirilmesi Metin Ekici’nin çevirisini yaptığı makaleye göre yapılmıştır. (2000: 22-40)**

Masalın Özeti:

- 1.Üç kardeş yollarını şaşırır. Bir yaşlı kadına misafir olurlar. O yaşlı kadın insan yermiş.
- 2.Üç kardeş gece yattıktan sonra yaşlı kadın, bunları yemek için hazırlık yapar. Çocukların en ufağı Yumakoğlan sabaha kadar uyumaz.
- 3.Yumakoğlan yaşlı kadından işkefe ister. Yumakoğlan işkefeyi yedikten sonra bir helki su ister.

- 4.Yaşlı kadın helkiyle su taşımaya uğraşırken, Yumakoğlan kardeşlerini uyandırır, yaşlı kadının evinde neyi varsa toplayıp kaçarlar.
- 5.Yumakoğlan, aynalı kılıcını yaşlı kadının evinde unuttuğunu fark eder ve geri döner.
- 6.Yaşlı kadın, Yumakoğlan'ı bir heybeye koyar ve ağzını mühürler.
- 7.Yumakoğlan heybeden kaçmayı başarır. Yaşlı kadının ceylanını heybeye koyar.
- 8.Yaşlı kadın, Yumakoğlan diye ceylanını öldürür ve bunu anlayınca avare olup kendini öldürür.
- 9.Yumakoğlan, yaşlı kadının evine, yurduna sahip olur.

Masalın Tahlili

Yumakoğlan masalı çift hareketli bir masaldır. Bu masalda birinci hareket, H- I ile M-N çiftlerini barındırmayan sınıftadır. Ancak ikinci hareket H-I sınıfına dâhildir. Bunlardan:

I. Hareket

*Birinci Hareketin Tipi: Yamyamlıkla Karşı Karşıya Gelme

- 1.Üç kardeş birlikte yaşar (α).
- 2.Bir yerlere, çalı çırpı toplamaya giderler ($\beta 3$).
- 3.Akşama kalırlar, karanlıkta yollarını şaşırırlar ($\delta 2$).
- 4.Yaşlı kadın, tatlı dille içeri davet eder ($\eta 1$).
- 5.Üç kardeş şüphelenmeden içeri girerler ($\theta 1$).
- 6.Yaşlı kadın bunları yemek için hazırlık yapar (A17).
- 7.Yumakoğlan, yaşlı kadını atlatmayı başarır, kardeşlerini de alarak kaçar (K3).
- 8.Kaçarken yaşlı kadının tüm eşyalarını alırlar (K7).

II. Hareket

*İkinci Hareketin Tipi: Kahramanın aynalı kılıcını unutması

- 9.Kaçtıktan sonra Yumakoğlan'ın aklına yaşlı kadının evinde unuttuğu aynalı kılıcı gelir (a6).
- 10.Yumakoğlan, kardeşlerine aynalı kılıcı almaya gideceğini söyler (C).
- 11.Dönüp yaşlı kadının evine gelir ($\downarrow$).
- 12.Yaşlı kadın Yumakoğlan'ı yakalar ve heybeye koyarak ağzını mühürler (H2).
- 13.Yumakoğlan heybeden kurtulur, heybeye yaşlı kadının ceylanını koyar. Ceylan heybede ölür (I2).

14. Yaşlı kadın heybede kendi ceylanını öldürğünün farkına varır. Avare olur ve kendini öldürür (U).

15. Yaşlı kadın ölünce evi Yumakoğlan'a kalır (K4).

Masalın Hareketlere Göre Şeması:

1.Hareket: β3 δ2 η1 θ1 A17 K3 K7

2.Hareket: a6 C ↓ H2-I2 U K

Sonuç

Yumakoğlan masalı, içinde iki hareket barındıran bir Tokat masalıdır. Masalı derlediğimiz Hesne Korkut, bu masalı annesinden dinlemiştir. Propp yöntemine göre ele aldığımızda bu masalın, tüm fonksiyonları taşımadığını rahatlıkla görebiliriz. Bunun yanında taşıdığı fonksiyonlar yöntemde olduğu gibi belirli bir sıra içinde ve birbirine bağlı durumdadır.

Genel olarak değerlendirmek gerekirse Propp yönteminin bizim masallarımız için tam uymadığı, ya Umay Günay'ın yaptığı gibi yönteme zorunlu eklemeler yapılması ya da Türk masallarına uygun olarak özgün bir yöntemin geliştirilerek literatüre kazandırılması gerekmektedir.

KAYNAKLAR

- Aarne, A.; Thompson, S. (1961), Verzeichnis der Märchentypen (Halkmasalı Tip Kataloğu), Suomalainen tiedeakatemia.
- Ahmet Vefik Paşa (1877), Lehçe- i Osmanî, C2, s1103
- Eberhard, W.; Boratav, P. N. (1953), Type Türkischer Volksmärchen, Franz Steiner Verlag GMBH, Wiesbaden.
- Ekici, M. (2000), İki Masal Tipi Kataloğunun Karşılaştırmalı Listesi: Eberhard-Boratav: Türk Masallarının Tip Katalogu (TTV=EB) ve Aarne-Thompson: Masal Tipleri Kataloğu, Milli Folklor Dergisi, Ankara.
- Günay, U. (1975), Elazığ Masalları (İnceleme), Atatürk Üniversitesi Basım Evi: Erzurum.
- Muallim Naci (1890), Lûgat-ı Naci, , s950, İstanbul.
- Propp, V. (1985), Masalın Biçimbilimi, BFS Yayınları, İstanbul.
- Sakaoğlu, S. (1999), Masal Araştırmaları, Akçağ Yayınları, Ankara.
- Sakaoğlu, S. (2002), Gümüşhane ve Bayburt Masalları, Akçağ Yayınları, Ankara.
- Seyidoğlu, B. (1975), Erzurum Halk Masalları Üzerinde Araştırmalar, Erzurum.

EK-1

Masal Metni

Yumakoğlan Masalı

Bir varmış bir yokmuş, Allah'ın kulu çokmuş. İyisi pek yok, kötüsü pek çokmuş. Vakti zamanında üç küçük kardeş varmış. Bunlardan biri bal, biri de tavuk pişirmiş. Bunları yiye yiye düşmüşler yola. Yol dediysem çalıya çırpıya gitmişler. Akşam olunca karanlığa kalmışlar. Yolu şaşırmışlar ve bir eve gelmişler. Kapıyı dövmüşler, çıka çıka yaşlı bir nine çıkmış evden. Meğer bu yaşlı kadın adam yermiş. Üç kardeşe demiş ki:

-Bu saatte orman tekinsiz olur, varın gelin burada kalın.

Onlar da acıkmış, daha sabi sıbyan:

-Yemeğin var mı nine?

Yaşlı kadın:

-Buyrun buyurun, başımla berabersiniz, demiş.

Yaşlı kadın bunları içeri alıyor. Çocuklar otuyorlar ama korkmuşlar. Yaşlı kadın bunları bir güzel besliyor ki kese yiye, karınlarını bir dolu doyuruyor. İçlerinde en ufağı var ki kendi gödek akli höbek. Adı da Yumakoğlan. Neyse yaşlı kadın yorgan döşek seriyor. Bunlar daha sabi, konuşurken konuşurken uykuları geliyor. Yatıyorlar çocuklar. Epey zaman geçiyor, geliyor yaşlı kadın. Diyor ki:

-Kim yatık, kim uyanık?

Bizim Yumakoğlan bu, uyur mu hiç? Cevaplıyor hemen.

-Ben nine!

-Yumakoğlan, derdin ne, neden uyumadın?

-Anam beni öyle alıştırdı, şimdi kalkar katmer ederdi. Ah bi katmer olsa, hemen uyurum o vakit.

Yaşlı karı kalkar mecbur, bir leğen bulur. Yoğurur bir güzel, hamur eder. Bir kat ateş eder. Koyar sacı, yapar bir güzel katmer ki değme gitsin. Meğer o yaparken zaman geçmiş. Bir güzel yerler, yatarlar tekrar. Yumakoğlan bu, uyumaz tabi. Yaşlı kadın sorar gene: “Kim uyanık?”

“Yumakoğlan uyanık.”

“Ey yumakoğlan derdin ne, neden uyumuyorsun?”

“Sende nasıl kadınsın bilmem. Hiç düşünmedin, katmeri yedi bu oğlan susamıştır diye.

Bir helki su olsaydı.”

“Ben gideyim bir helki su getireyim.”

“Anam bana katmer yedirirdi, şarapla helkiyle su getirirdi.”

Yaşlı kadın bu, aklı kıtmış sarmıyormuş, şarabı alıyor gidiyor. Helkiyi sokuyor havuza, helki dolmuyor. Sokuyor havuza, helki boş. Bu sırada Yumakoğlan uyandırıyor kardeşlerini. “Kalkın, bu yaşlı nine cazıdır, bizi yiyecek.” diyor.

Üç kardeş kalıyor, yaşlı kadın uğraşsın havuzla dursun. Bunlar yaşlı kadının neyi var neyi yok topluyorlar. Düşüyorlar yola. Yaşlı kadın gelince görüyor ki üç oğlan da kaçmış, geriye bir ceylanı birde çuvalda cevizi kalmış. Yaşlı kadın : “Ben nasıl göreyim de bunları yutayım.” Diyerek kendini duvardan duvara vuruyor.

Üç oğlan giderken bizim Yumakoğlan elini atıyor ki aynalı kılıcı yerinde yok, meğer yaşlı cazının evinde düşmüş. “Ben aynalı kılıcımı cazıda unutmuşum. Siz eve gidin, ben de gidip kılıcımı alıp geleyim” diyerek dönüyor gerisin geri.

Gelip giriyor eve, daha adım atmadan yaşlı kadın bunu yakalıyor. Heybesine atıyor, mühürlüyor ağzını, gidiyor. Meğer oğlanın aynalı kılıcını bulmuş, ağzını keskin ediyor ki heybede bir güzel oğlanı kese. Yumakoğlan bu, nasıl ediyorsa çıkıyor heybeden, gidiyor hemen ceylanı sokuyor heybeye, asıyor tavana. Kendi de saklanıyor ceviz çuvalının içine ki yaşlı cazı görmesin.

Derken yaşlı kadın geliyor, kılıcı keskin etmiş. “Sen benim eşyalarımı da götürürsün öyle mi? Al öyleyse” diyor ve heybeye saplıyor kılıcı. Ceylan bağırmazın mı bee diye. “ Sen ceylanımın takldini de mi yapıyorsun, ay kurnaz oğlan” diyor. Bir daha vuruyor heybeye, bir daha vuruyor. Kılıcı yeyince ceylan ölüyor, sesi soluğu çıkmıyor. Yumakoğlan da cevizlerin içinde korkudan titriyor. Titredikçe cevizleri şaklatıyor. Cevizler şakladıkça yaşlı kadın:

“Seni de böyle ederim, pis sıçan” diyor.

Neyse vuruyor, vuruyor heybeyei adam akıllı eziyor. Yiyecek ya bu akıllı oğlanı, tavandan indiriyor heybeyi. Mührü açıyor, bakıyor ki ceylanı. Avare oluyor derdinden, vura vura kafasını oraya buraya, öldürüyor kendini. Ev de bir güzel Yumakoğlan’a kalıyor. O da yiyor, içiyor ve muradına eriyor.